

พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสุเหร่าลำแขก*

SELF-DISCIPLINE BEHAVIORS OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN
SURAULAMKHAEK SCHOOL

¹จุฑาทิพย์ วิศิษฐ์พลชัย Juthathip Vistryponchai ²ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม Chartchai

Phitaktanakhom ³พรทิพย์ วรรณวิโรจน์ Porntip Wannawiroj

⁴พระสมุห์โชคดี วชิรปญโญ PhrasamuChokdee Vachirapanyo

⁵สายหยุด มีฤกษ์ Sayyud Mererk

^{1,2,3,4,5}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding Author E-mail: Sayyud.mrk@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขก และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีโดยมีประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนจำนวน 44 คน แยกเป็น ชาย 23 คน หญิง 21 คน การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ T-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการจัดอันดับที่ของพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความอดทน ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ตามลำดับ มีรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความเป็นผู้นำ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก ทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขกทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามการพักอาศัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) แนวทางการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก ประกอบด้วยด้านที่ 1 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การไม่วิ่งเล่นในห้องเรียน หากิจกรรมให้ทำอย่างต่อเนื่อง การวางแผนร่วมกันกำหนดกิจกรรม มอบหมายงานส่วนรวมให้ทำให้เป็นประโยชน์ ด้านที่ 2 ความเชื่อมั่นในตนเอง การได้รับมอบหมายงานที่สำคัญแล้วทำสำเร็จ การฝึกการจัดลำดับความสำคัญของงานให้เป็น การฝึกให้มีการวางแผนก่อนทำงานทุกครั้ง ด้านที่ 3 ความรับผิดชอบ การส่งการบ้านตามที่กำหนดทุกครั้ง การจัดทำโครงการเสริมสร้างวินัย การลงมือปฏิบัติจริงให้เกิดการเรียนรู้ถึงการมีวินัย ความรับผิดชอบ และการตรงต่อเวลา ด้านที่ 4 ความเป็นผู้นำ การให้นักเรียนกล้าแสดงออกในหน้าชั้นเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีภาวะ

ผู้นำด้วยกิจกรรมจิตอาสา การบำเพ็ญประโยชน์ทางศาสนากับชุมชนแวดล้อม ด้านที่ 5 ความอดทน การฝึกฝน พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ฝึกฝนการคิดให้ยืดหยุ่น การเข้าสังคม ด้านที่ 6 ความตรงต่อเวลา การฝึก จัดลำดับความสำคัญในกิจกรรม การเรียนรู้ที่จะปฏิเสธ การเริ่มงานก่อนเวลา การมองตามหลักความเป็นจริง การตัดกิจกรรมที่ทำให้เสียเวลา

คำสำคัญ: พฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง, นักเรียน, โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

This research aims to 1) study the level of self-discipline behavior of lower secondary school students at Suraw Lam Khaek School and 2) study the approach to promote self-discipline of lower secondary school students at Suraw Lam Khaek School. This research is a mixed-methods research with a population of lower secondary school students. The sample group consisted of 44 second-year secondary school students, consisting of 23 males and 21 females. Data analysis using mean, standard deviation, T-Test, One-way ANOVA, and ranking of self-discipline behavior of lower secondary school students at Suraw Lam Khaek School. The research results show that 1) The overall level of self-discipline behavior of lower secondary school students at Suraw Lam Khaek School was at a high level. When considering each aspect, it was at a high level in 5 aspects: punctuality, patience, compliance with social rules, self-confidence, and responsibility, respectively. The aspect of leadership was at a moderate level. The results of comparing self-discipline behavior of lower secondary school students at Suraw Lam Khaek School in all 6 aspects, classified by gender, were not different at a statistical significance level of 0.05. Self-discipline behaviors of lower secondary school students at Suraw Lam Khaek School in all 6 areas classified by residence were not different at a statistical significance level of 0.05. 2) Guidelines for promoting self-discipline in lower secondary school students at Suraw Lam Khaek School consisted of: Area 1: Compliance with social rules, not running around in the classroom, continuously finding activities to do, jointly planning activities, assigning group work to be beneficial; Area 2: Self-confidence, successfully completing important assignments, practicing prioritizing tasks, practicing planning before working every time; Area 3: Responsibility, submitting homework on time every time, creating projects to build discipline, practicing to learn discipline, responsibility, and punctuality; Area 4: Leadership, allowing students to dare to express themselves in front of the class, organizing activities to promote leadership through volunteer activities, religious services with the surrounding community; Area 5: Patience, training to develop emotional intelligence, practicing flexible thinking, and socializing; Area 6: Punctuality, practicing prioritizing activities, learning to deny, starting work early, being realistic and leaving time-wasting activities.

Keywords: Self-Discipline Behaviors, Students, Secondary School

บทนำ

สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้ารวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สังคมไทยให้ความสำคัญกับเรื่องวัตถุนิยมนั้น เห็นความสำคัญของของสิ่งของมากกว่าตัวบุคคลในสังคม ส่งผลกระทบต่อความคิด วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนค่านิยมในสังคม (ทัศนียา แสนทิพย์, 2559) ในขณะที่ความเจริญทางด้านวัตถุ ความเจริญทางด้านจิตใจกลับลดน้อยลงไปจนเป็นอุปสรรคและก่อให้เกิดปัญหาในการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ นั้น จึงทำให้การคำนึงถึงคามมีวินัยของคนในสังคมน้อยลงไป และเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาในสังคมปัจจุบัน เพราะขาดวินัยในตนเองโดยที่ไม่มีการควบคุมและจัดการพฤติกรรมของตนเองในทางที่เหมาะสม เช่น ละเมิดสิทธิผู้อื่น บกพร่องในหน้าที่ของตนเอง ละเมิดหรือฝ่าฝืนกฎและระเบียบ ข้อบังคับของสังคม ปัญหาที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นถึงการที่เรขาดวินัยในตนเองของคนในสังคม ซึ่งส่งผลทำให้คน ในสังคมอยู่ร่วมกันโดยขาดความสงบสุข สับสนวุ่นวาย ขาดการเคารพสิทธิกันและกัน ผู้คนในสังคมไร้คุณภาพซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนทุกคนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงได้มีการกำหนดคามมีวินัยมาเป็นอันดับหนึ่งในจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ส่งผลต่อผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

การพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาที่อาจส่งผลกระทบในทางลบต่อเด็กและเยาวชน โดยมีแนวทางให้เด็กและเยาวชนในสังคมดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย รู้จักการเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งการเคารพกฎหมาย กฎเกณฑ์ และกฎกติกาในสังคม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และต่อส่วนรวม เหมาะสมกับช่วงวัย โดยเฉพาะการปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยต่อตนเอง จะเป็นการวางรากฐานไปสู่คุณธรรมในระดับต่างๆ การมีวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อตนเอง และจำเป็นต่อการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นอย่างมาก เพราะวินัยจะช่วยให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุข เกิดความสงบสุขในสังคม โดยประเภทของวินัย (บุญเหลือ มุ่งต่อม, 2552) สามารถแบ่งการมีวินัยต่อตนเองไว้เป็น 2 ประเภท คือ วินัยภายนอก และวินัยภายในตนเอง โดยวินัยในตนเองนั้นจะมีความสำคัญมากที่สุด เพราะการมีวินัยในตนเองเป็นวินัยที่มีประสิทธิภาพ เป็นตัวนำพาให้คิดดี ทำดี ไม่ใช่เพราะเกรงกลัวอำนาจภายนอก แต่ทำให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเมื่อสังคมมีสมาชิกที่ดีในสังคมนั้นๆ ก็จะทำให้เกิดความสงบสุข (เบญญาภา หลวงราช, 2560) ผู้ที่มีวินัยในตนเองนั้นจะประกอบด้วยคุณลักษณะดังต่อไปนี้ คือ สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้มีความเหมาะสมได้มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความตั้งใจ มีความอดทน ตรงมีความต่อเวลา มีเหตุมีผล มีความเป็นผู้นำ และปฏิบัติตามกฎและระเบียบของสังคม (บัวคำ แก้วอุดม, 2550) วินัยเป็นวินัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างเห็นได้ชัด และจัดอยู่ในวัยที่ต้องการค้นหาตัวเอง อารมณ์มีการเปลี่ยนแปลงง่าย มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบเรียนรู้แสวงหาสิ่งใหม่ๆ ที่แปลกใหม่ ต้องการความอิสระ ต้องการการเป็นที่ยอมรับในสังคมและถ้าหากได้รับการส่งเสริมและพัฒนาในทางที่ผิด หรือขาดการไตร่ตรองนึกคิดอย่างรอบคอบก็อาจส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จนนำไปสู่ปัญหาต่อตนเอง และต่อผู้อื่นได้ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมการชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบ ไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกาทางสังคม ไม่ชอบเข้าเรียนส่งผลให้ผลการเรียนแย่งลงไม่มีความมั่นใจในตนเองแอบอายเพื่อนและคุณครูและถูกแรงกดดันจากพ่อแม่ อีกด้วย (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2562)

ดังนั้น วินัยในตนเองจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากการมีวินัยในตนเองนั้นนอกจากจะส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับนับถือชื่นชมจากบุคคลอื่นๆ ที่รู้จักแล้วยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติมีความสุขเจริญก้าวหน้าเป็นสังคมที่มีคุณภาพ (บุญชม ศรีสะอาด, 2555) นอกจากนี้ การมีวินัยในตนเองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษาของตนเองได้ มีระเบียบแบบแผนในตนเองรู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองรู้หน้าที่ตนเอง ซึ่งเป็นวิธีการเรียนให้เก่งอย่างมีประสิทธิภาพ (ประดิษฐ์ ป้องเขตร, 2556) โรงเรียนสุเหร่าลำแขก จัดทำข้อตกลงคู่มือระเบียบวินัยในสถานศึกษาและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลสังคมไทย ให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันสร้างสรรค์สังคมโลก มีจิตสำนึกในความเป็นไทยมีระเบียบวินัยให้โรงเรียนสุเหร่าลำแขก (Suraulumkhak School) นอกจากนี้ได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมในด้านการมีวินัยให้กับนักเรียนอย่างชัดเจน มีการกำหนดข้อปฏิบัติสำหรับนักเรียน ระเบียบข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติสำหรับนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าลำแขกว่าด้วยเรื่องวินัยของนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าลำแขก (2565) ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง นักเรียน ครู และผู้บริหาร โรงเรียนสุเหร่าลำแขก ยินดีปฏิบัติตามข้อตกลงว่าด้วยระเบียบ วินัย ความประพฤติและข้อปฏิบัติของนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าลำแขก ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปตลอดระยะเวลาที่เป็นนักเรียนสุเหร่าลำแขก

โรงเรียนกำหนดในคู่มือนักเรียนและคำสัญญาข้อตกลง (MOU) กับผู้ปกครองนักเรียน ต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสภาพการเป็นนักเรียน ไม่มาโรงเรียนสายและเข้าแถวเคารพธงชาติทุกวัน มาเรียนตามเวลาที่โรงเรียนกำหนดอย่างสม่ำเสมอ เข้าเรียนทันเวลาตามตารางเรียน แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ปฏิบัติตามคำสั่งของโรงเรียน ครู ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ และเคารพเชื่อฟังไม่แสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง นักเรียนต้องแสดงกิริยาสุภาพอ่อนโยนต่อบุคคลทั่วไป พูดจาสุภาพ ไม่กล่าวเท็จ นักเรียนต้องรักษาความสามัคคีในหมู่คณะ ไม่ก่อการทะเลาะวิวาททั้งในและนอกสถานศึกษา ไม่กระทำการใดๆ อันเป็นเหตุมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงของโรงเรียน นักเรียนต้องรักษาทรัพย์สินของโรงเรียนมิให้เกิดการชำรุดเสียหาย ไม่ขโมยสิ่งของหรือทรัพย์สินของผู้อื่น นักเรียนต้องรักษาระเบียบวินัยในห้องเรียนห้องประชุมไม่กระทำการใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้อื่น เข้าร่วมประชุมตามที่โรงเรียนกำหนดหรือตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่ยุ่งหรือกล่าววาจาจากที่ไม่สุภาพหรือยุ่งให้เกิดการทะเลาะวิวาทเกลียดชัง เช่น กล่าวคำหยาบคายต่อผู้อื่น กล่าวประชดเสียดสีล้อเลียนผู้อื่น กล่าวทำร้าย หรือแสดงความก้าวร้าว ขวนทะเลาะวิวาทกล่าวดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาท เป็นต้น ไม่นำของมีค่าติดตัวมาโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ กล้องถ่ายรูป หรือเครื่องประดับมีราคา การเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบเมื่อถึงเวลาเคารพธงชาติ รับประทานอาหารกลางวันและเมื่อเลิกเรียน เป็นต้น ต้องไม่ประพฤติตน ดังต่อไปนี้ ไม่หนีเรียนหรือออกนอกโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน ไม่เล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น ไม่พกพาอาวุธหรือวัตถุอันตราย ไม่ซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุรา เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีพิษ บุหรี่ หรือยาเสพติด ไม่ลักทรัพย์ ครอบครองทรัพย์ ข่มขู่ บังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น หรือทำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหาหรือการกระทำความผิด อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม ไม่แสดงพฤติกรรมชั่วช้าซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ ไม่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ไม่ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืนเพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น นักเรียนต้องช่วยเหลือกิจการของโรงเรียนตามที่ขอร้อง มอบหมาย ตามโอกาสอันควร

นักเรียนต้องช่วยกันรักษาทรัพย์สินของโรงเรียนและสาธารณประโยชน์ ไม่ทำความสกปรกให้กับโรงเรียน เมื่อนักเรียนต้องหยุดเรียนผู้ปกครองต้องแจ้งให้โรงเรียนทราบโดยการลาเป็นลายลักษณ์อักษร หรือสื่อสารแจ้งครูประจำชั้นให้ทราบทุกครั้ง ไม่นำสินค้ามาขาย หรือจำหน่ายในโรงเรียน ไม่นำบุคคลภายนอกเข้ามาในโรงเรียนก่อนได้รับอนุญาตจากครูเวรประจำวันหรือผู้บริหาร ไม่นำสื่อ หนังสือ เอกสาร แผ่นพับ ที่ส่อไปในทางลามกอนาจารเข้ามาในโรงเรียน ไม่นำโทรศัพท์มือถือ เครื่องมือสื่อสารทุกชนิดเข้ามาในโรงเรียน ยกเว้นได้รับอนุญาต ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสถานที่ต้องห้าม เช่น มุมอับ มุมตึกต่างๆ ก่อนได้รับอนุญาต ไม่ขีดเขียนตัวหนังสือข้อความใดๆ บนสื่อ กางเกง ฝาผนังห้องเรียน ห้องน้ำ และฝาผนังต่างๆ ไป ก่อนได้รับอนุญาต การเข้า-ออกนอกบริเวณโรงเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเข้า-ออกนอกบริเวณโรงเรียน รวมไปถึงการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและปลูกฝังพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของ

นักเรียนโรงเรียนสุเหร่าลำแขก อาทิ กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน (สถานักเรียน) กิจกรรมพี่ไหว่น้อง น้องไหวพี่ กิจกรรมส่งเสริมการออม กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมธนาคารขยะ กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม (สวดมนต์ ไหว้พระ/การทำละหมาด) และกิจกรรมเวรประจำวัน เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะของการมีพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองให้นักเรียน อาทิ ความมั่นใจในตนเองความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม มีระเบียบวินัยตรงต่อเวลา ความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เป็นแบบอย่างในการมีพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองที่ดีแก่นักเรียนคนอื่นๆ และได้เรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามหลักปรัชญาของโรงเรียนที่ว่า การศึกษารสร้างปัญญา เสริมคุณค่าของชีวิต คิดพจน์ ของโรงเรียน เรียนดี กีฬาเด่น เน้นคุณคุณธรรม อัตลักษณ์ของโรงเรียน ขยันออม เอกลักษณ์ของโรงเรียน เกษตรทฤษฎีใหม่ คำขวัญของโรงเรียน มีความรู้คู่คุณธรรม นำชีวิตพอเพียง (โรงเรียนสุเหร่าลำแขก, 2565) จะเห็นได้ว่าโรงเรียนสุเหร่าลำแขก ได้มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเองอย่างเข้มงวด กำหนดกฎระเบียบของสถานศึกษาและกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางและปลูกฝังให้ นักเรียนมีพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสมได้ แต่จากข้อมูลฝ่ายปกครองนักเรียนของโรงเรียนพบว่านักเรียนบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาทิ มาโรงเรียนมาสายโดดเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ผิดกฎระเบียบการแต่งกายและผิดกฎระเบียบของโรงเรียน โดยจะพบพฤติกรรมเหล่านี้ได้จากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ดังนั้นนักเรียนควรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองเพื่อที่จะสามารถอยู่ร่วมกับตนเองและผู้อื่นได้อย่างสงบสุข

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขก เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก โดยแสดงถึงพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งเป็นแนวทางในการส่งเสริมลักษณะการณ์วินัยในตนเองให้กับเด็กเยาวชนในรุ่นถัดไปให้มีระเบียบวินัยด้านความประพฤติรวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขกต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขก

2. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1) ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก ปี การศึกษา 2565 จำนวน 140 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุเหร่าลำแขก จำนวน 44 คน ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) คือ ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามนิยามศัพท์เฉพาะของการศึกษาวิจัย มีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นหลัก ที่ต้องการศึกษา โดยมีลักษณะแบบสอบถามฉบับนี้เป็นคำถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (1967) และการแปลความหมายของแบบสอบถาม พฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ใช้เกณฑ์ในการแปล ความหมายคะแนนตามเกณฑ์ของ Best, J. W. & J. V. Kahn (1993)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ 2) สร้างข้อคำถามซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้องและ ทำการปรับปรุงแก้ไข 3) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) 4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขก ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ศึกษาแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน 5) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุเหร่าลำแขก ศึกษาโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ได้ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามเท่ากับ .918 6) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจริงต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับ การวิจัยทางสังคมศาสตร์และการใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ การพักอาศัย โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และร้อยละ 2) การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำ ค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายคะแนนโดยเทียบตามเกณฑ์

ของ Best (1981) 3) การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้การทดสอบ t-Test (Independent Sample t Test) เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก จำแนกตามเพศผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะการพักอาศัย 4) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก จำแนกตาม ระดับชั้น หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะใช้การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe^X ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความอดทน ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ตามลำดับ มีรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความเป็นผู้นำ ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก ในภาพรวม

พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม	3.59	1.09	มาก
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.56	0.99	มาก
3. ความรับผิดชอบ	3.52	1.00	มาก
4. ความเป็นผู้นำ	3.36	0.91	ปานกลาง
5. ความอดทน	3.62	1.00	มาก
6. ความตรงต่อเวลา	3.85	0.89	มาก
ภาพรวม	3.58	0.98	มาก

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก พบว่า พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขก ทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขกทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามการพักอาศัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. แนวทางการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก

ด้านที่ 1 ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มีแนวทางในการส่งเสริมจากการตอบแบบสอบถามพบว่า การไม่วิ่งเล่นในห้องเรียนกับเพื่อนๆ มีการส่งเสริม คือ ให้นั่งหน้าห้อง ครูสามารถเดินไปถึงตัวได้ง่าย ให้เพื่อนที่เรียบร้อยนั่งใกล้ๆ ให้เพื่อนที่ซนเหมือนกันนั่งห่างกัน หากิจกรรมให้ทำอย่างต่อเนื่อง อย่าให้อยู่เฉยๆ หรือมีเวลาว่างมาก มีการวางแผนร่วมกัน เพื่อกำหนดกิจกรรมให้ต่อเนื่อง มอบหมายงานส่วนรวม

ให้ทำให้เป็นประโยชน์ และเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ ช่วยครูทำงาน เช่น เอาหนังสือไปเก็บ ช่วยยกของให้ครู แบ่งงานให้เป็นช่วงๆ ทำเสร็จแล้วมีการชมเชย มีการฝึกการควบคุมตนเอง ฝึกสติ/สมาธิเท่าที่จะทำได้ จัดให้มี กีฬาที่เล่นเป็นกลุ่ม และฝึกให้ควบคุมตนเอง

ด้านที่ 2 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวทางในการส่งเสริมจากการตอบแบบสอบถามพบว่า การ ได้รับมอบหมายงานที่สำคัญแล้วทำสำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง มีการส่งเสริม คือ การฝึกการจัดลำดับ ความสำคัญของงานให้เป็น การฝึกให้มีการวางแผนก่อนทำงานทุกครั้ง ฝึกให้นักเรียนมีการตั้งเป้าหมายให้ ชัดเจน ให้ความสำคัญกับการทำงานในช่วง Deep Work ให้ได้มากที่สุด ฝึกการตัดสินใจให้เป็น หาเวลา พักผ่อนเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม ให้ความสำคัญกับการสื่อสาร ฝึกให้มีการเรียนรู้และพัฒนาทุกครั้งที่เกิด ข้อผิดพลาด สร้างทัศนคติที่ดีในการทำงาน การอยู่กับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี รู้จักการปฏิเสธและควร ให้รางวัลตนเอง

ด้านที่ 3 ด้านความรับผิดชอบ การส่งการบ้าน/งานตามที่กำหนดทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย มีการ ส่งเสริม คือ การจัดทำโครงการเสริมสร้างวินัย โครงการเสริมสร้างวินัย เป็นโครงการ เชิงรุก ที่เน้นให้เด็กคิด เด็กเลือก เด็กทำ เด็กนำเสนอ ในรูปแบบของโครงการกลุ่มด้วย การลงมือปฏิบัติจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้ถึง การมีวินัย ในด้านความรับผิดชอบ และการ ตรงต่อเวลา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณลักษณะ/พฤติกรรมที่ แสดงออกถึงการยึดมั่นใน ข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ครอบครัว และสังคม โดยเฉพาะใน เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลาผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ อย่างเป็น รูปธรรม และเป็นระบบขยายการมีส่วนร่วมไปยังบุคคลต่างๆ ในโรงเรียนและชุมชน

ด้านที่ 4 ด้านความเป็นผู้นำ มีแนวทางในการส่งเสริม มีการส่งเสริม คือ ส่งเสริมการให้นักเรียน กล้าแสดงออกในหน้าชั้นเรียนในทุกวิชาผ่านการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และสอดแทรกในกิจกรรม นันทนาการระหว่างเรียน, เพิ่มกิจกรรมส่งเสริมการมีภาวะผู้นำด้วยกิจกรรมจิตอาสา พี่สอนน้อง-เพื่อนช่วย เพื่อน การช่วยเหลือหรือการออกเยี่ยมผู้สูงอายุและผู้พิการในชุมชน การบำเพ็ญประโยชน์ การเก็บขยะบริเวณ รอบโรงเรียน การดูแลรักษาสีแวดล้อม และการร่วมกิจกรรมทางศาสนากับชุมชนแวดล้อม

ด้านที่ 5 ด้านความอดทน มีการส่งเสริม คือ มีการฝึกพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์, ฝึกฝนการ คิดให้ยืดหยุ่น สังเกตและสร้างแรงบันดาลใจแบบภาวะผู้นำ การเข้าสังคมให้เป็น การจัดการเวลาตามลำดับ ความสำคัญ ฝึกฝนการสื่อสารกับผู้อื่น และเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

ด้านที่ 6 ด้านความตรงต่อเวลา มีการส่งเสริม คือ ฝึกจัดลำดับความสำคัญและกำหนดเวลาใน กิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนและที่บ้าน ผ่านตารางการทำงาน มีการเรียนรู้ที่จะตอบปฏิเสธ ฝึกการเริ่มงานก่อน เวลา การมองตามหลักความเป็นจริง การตัดกิจกรรมที่ทำให้เสียเวลาออกไป และการทดลองใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบผลการวิจัยสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน สุเหร่าลำแขก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านความ ตรงต่อเวลา ด้านความอดทน ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความ รับผิดชอบ ตามลำดับ มีรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความเป็นผู้นำ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม

การมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก ทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขกทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามการพักอาศัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องบางประการกับงานวิจัยของชไมพร สีมา (2562) ที่ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะการพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา จำนวน 229 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษามีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษาที่มีลักษณะการพักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

2. ผลการศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสุเหร่าลำแขก ประกอบด้วยด้านที่ 1 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การไม่วิ่งเล่นในห้องเรียน หากิจกรรมให้ทำอย่างต่อเนื่อง การวางแผนร่วมกันกำหนดกิจกรรม มอบหมายงานส่วนรวมให้ทำให้เป็นประโยชน์ ด้านที่ 2 ความเชื่อมั่นในตนเอง การได้รับมอบหมายงานที่สำคัญแล้วทำสำเร็จ การฝึกการจัดลำดับความสำคัญของงานให้เป็น การฝึกให้มีการวางแผนก่อนทำงานทุกครั้ง ด้านที่ 3 ความรับผิดชอบ การส่งการบ้านตามที่กำหนดทุกครั้ง การจัดทำโครงการเสริมสร้างวินัย การลงมือปฏิบัติจริงให้เกิดการเรียนรู้ถึงการมีวินัย ความรับผิดชอบ และการตรงต่อเวลา ด้านที่ 4 ความเป็นผู้นำ การให้นักเรียนกล้าแสดงออกในหน้าชั้นเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีภาวะผู้นำด้วยกิจกรรมจิตอาสา การบำเพ็ญประโยชน์ทางศาสนากับชุมชน แวดล้อม ด้านที่ 5 ความอดทน การฝึกฝนพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ฝึกฝนการคิดให้ยืดหยุ่น การเข้าสังคม ด้านที่ 6 ความตรงต่อเวลา การฝึกจัดลำดับความสำคัญในกิจกรรม การเรียนรู้ที่จะปฏิเสธ การเริ่มงานก่อนเวลา การมองตามหลักความเป็นจริง การตัดกิจกรรมที่ทำให้เสียเวลา มีความสอดคล้องบางประการกับการวิจัยของวัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์ (2559) ที่ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการฝึกวินัยสำหรับวัยรุ่น 12-18 ปี ของพ่อแม่หรือผู้ปกครองไว้ว่า ควรมีการเสริมแรงทางบวกมีการอธิบายด้วยคำพูดและการตั้งกฎระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสรณจิต สวงนสัจย์ (2553) ที่ผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่มีอิทธิพลในการสร้างวินัยให้แก่ลูกวัยรุ่น พ่อแม่ไม่ควรตามใจลูกหรือเข้มงวดกับลูกมากเกินไป และพ่อแม่ควรตัวแบบให้กับลูก เพราะเด็กจะสังเกตและเลียนแบบการกระทำพ่อแม่หรือบุคคลใกล้ชิด ดังนั้นวิธีการปลูกฝังการมีวินัยในตนเอง นอกจากจะสอนด้วยวาจาแล้ว จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย สม่่าเสมอในการปฏิบัติ ต้องกระทำจนเป็นปกติให้เด็กเป็นประจำก่อน และเมื่อเด็กมีคุณลักษณะที่ต้องการแล้วก็ควรมีการเสริมแรงโดยการให้รางวัล เช่น การชมเชย หรือการให้สิ่งของเป็นบางครั้ง และสอดคล้องกับที่กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้สรุปกลไกการขับเคลื่อนพัฒนาการมีวินัยของนักเรียนไว้ว่า การเตรียมความพร้อมสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันของทีมที่ขับเคลื่อนการพัฒนาการทางวินัยและบุคลากรในทุกระดับ การสรรหาบุคคลที่จะเป็นคณะผู้รับผิดชอบ การสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้อย่างกว้างขวางเพื่อชุมชนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การปรับหรือสร้างระบบการบริหารจัดการที่สนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน การสนทนาที่มุ่งสะท้อนความคิดต่อผลการ

ปฏิบัติ งานโดยใช้กระบวนการกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยสอดแทรกผ่านกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด กิจกรรมฝึกระเบียบแถวฝึกระเบียบวินัยที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ กิจกรรมการฝึกภาวะผู้นำ กิจกรรมการเข้าค่ายนักเรียนอย่างเข้มข้น กิจกรรมพัฒนาวินัยของนักเรียนที่บูรณาการกับการเรียนการสอน โดยต้องมีการประเมิน นิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและอย่างต่อเนื่อง

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้จากงานวิจัยครั้งนี้ คือ การวิจัยวิจัยพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุเหร่าลำแขก สรุปดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยสามารถอธิบายได้ ดังนี้

10 ปฏิบัติ ได้แก่ ให้นักเรียนห้องเรียน ให้เพื่อนที่เรียบร้อยนั่งใกล้กัน หากิจกรรมให้ทำอย่างต่อเนื่อง วางแผนร่วมกัน มอบหมายงานส่วนรวมให้ทำ ช่วยครูทำงาน แบ่งงานให้เป็นช่วงๆ ฝึกการควบคุมตนเอง ฝึกสติ/สมาธิ ให้มีกีฬาที่เล่นเป็นกลุ่มและฝึกให้ควบคุมตนเอง

12 ความเชื่อมั่น ได้แก่ จัดลำดับความสำคัญของงานให้เป็นวางแผนก่อนทำงานทุกครั้ง ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน ให้ความสำคัญกับการทำงาน ตัดสินใจให้เป็น หาเวลาพักผ่อน ให้ความสำคัญกับการสื่อสาร เรียนรู้และพัฒนาทุกครั้งที่เกิดข้อผิดพลาด สร้างทัศนคติที่ดีในการทำงาน อยู่กับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี รู้จักปฏิเสธ ให้รางวัลตนเอง

3 ความรับผิดชอบ ได้แก่ ส่งงานตามเวลา ตั้งเวรทำความสะอาด ทำโครงการเสริมวินัย

3 เป็นผู้นำ ได้แก่ ส่งเสริมการกล้าแสดงออก ฝึกจิตอาสา สอดแทรกกิจกรรม

7 อดทน ได้แก่ พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ฝึกฝนการคิดให้ยืดหยุ่น สังเกตและสร้างแรงบันดาลใจแบบภาวะผู้นำ เข้าสังคมให้เป็น จัดการเวลาตามลำดับความสำคัญ ฝึกฝนการสื่อสาร เปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

6 ตรงต่อเวลา ได้แก่ จัดลำดับความสำคัญและกำหนดเวลา เรียนรู้ที่จะตอบปฏิเสธ เริ่มงานก่อนเวลา มองตามหลักความเป็นจริง ตัดกิจกรรมที่ทำให้เสียเวลาออกไป ทดลองใช้กลยุทธ์ต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ชุมชน และผู้ปกครองทุกคน ควรมีส่วนร่วมในการดูแล ตรวจสอบ และควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนในด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้าน ทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน เพื่อเป็นการปลูกฝังพฤติกรรมที่ดีให้แก่ นักเรียน
 - 1.2 ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ชุมชน และผู้ปกครองทุกคน ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝน และปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนในด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้าน ผ่านกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
 - 1.3 ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ชุมชน และผู้ปกครองทุกคน ส่งเสริม ยกย่อง สนับสนุน นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ดีในด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้าน เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียนคนอื่น และ เพื่อที่จะให้สังคมมีความสุขและเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการประพฤติดิวินัยของนักเรียนในด้านความรับผิดชอบและการประพฤติปฏิบัติตนของนักเรียนในโรงเรียน เพื่อนำผลการศึกษาวินัยไปใช้ในการวิจัยในครั้งต่อไป
 - 2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการประพฤติดิวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียน ด้านความประพฤติของนักเรียน ด้านการปฏิบัติตนของนักเรียน รวมไปถึงด้านความรับผิดชอบ
 - 2.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและความพึงพอใจในระเบียบวินัยด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติของนักเรียน ด้านการปฏิบัติตนของนักเรียน และความรับผิดชอบที่นักเรียนพึงประสงค์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). **คู่มือการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ชไมพร สีม่า. (2562). **พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทัศนียา แสนทิพย์. (2559). **ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บัวคำ แก้วอุดม. (2550). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพของผู้ปกครองกับการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัยปทุมธานี**. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2555). **การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

- บุญเหลือ มุ่งต่อม. (2552). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานวินัยนักเรียน กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านโนนกอกจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เบญญาภา หลวงราช. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประดิษฐ์ ป้องเขตร. (2556). การมีวินัยในตนเองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนสุเหร่าลำแขก. (2565). คู่มือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าลำแขก ปีการศึกษา 2565. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนสุเหร่าลำแขก.
- วัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์. (2559). พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิต ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2562). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เรา รู้เขา). พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- สรณจิต สงวนสัตย์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Best, J. W. & J. V. Kahn. (1993). *Research in Education*. Boston, M.A.: Allyn and Bacon.
- Likert, Rensis. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale, Attitude Theory and Measurement*. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son.